

Sygnatura akt VI U 786/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 roku

sprawy z odwołania I. S. (1)

od decyzji z dnia 18 czerwca 2019 roku, znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Tomasz Korzeń

VI U 786/19 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 czerwca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał i ustalił wysokości emerytury ubezpieczonej.

Ubezpieczona I. S. (1) wniosła odwołanie od tej decyzji. Wniosła o jej zmianę poprzez doliczenie okresów nauki w szkole policealnej i opieki nad ojcem w latach 2002-2008.

Organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. S. (1) urodziła się (...)

Przyznano jej emeryturę na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury pozwany ustalił na 942,18 zł, kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 18795,83 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego – 226831,40 zł; średnie dalsze trwanie życia – 260,7 miesiące. Emerytury nie podwyższono do kwoty najniższej emerytur, albowiem ubezpieczona nie wykazała 20-letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Pozwany uwzględnił 12 lat, 11 miesięcy i 21 dni okresów składkowych do końca 1998 r., a od 1999 r. - 2 lata i 3 miesiące składkowe (zatrudnienie w KRUS) i 6 miesięcy składkowe z tytułu pobierania zasiłku dla bezrobotnych w 2001 r.

Ubezpieczona uczyła się w Policealnym Studium Zawodowym od 1.09.1980 do 29.09.1982 r.

Ojciec ubezpieczonej M. S. w 1981 r. został zaliczony trwale do drugiej grupy inwalidów za ogólnego stanu zdrowia i trzeciej w związku z wypadkiem przy pracy.

dowód: dokumenty w aktach organu rentowego tom I: kwestionariusz k. 2, świadectwa pracy i zaświadczenia k. 3-17, wykaz k. 31, tom II: decyzja k. 14, orzeczenie lekarskie k. 6 zestawienie k. 13

dyplom k. 17, indeks k. 18-28

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej.

Zgodnie z regulowaniami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku, o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018.1270, dalej jako ustawa) wysokość emerytury przyznawanej na podstawie art. 24 zależy między innymi od wysokości kapitału początkowego i składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego. Stosownie do treści art. 87 ust 1 ustawy w przypadku gdy emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, łącznie z okresową emeryturą kapitałową, albo emerytura przysługująca z Funduszu określona w art. 26, jest niższa niż kwota, o której mowa w art. 85 ust. 2 i 3, emeryturę przysługującą z Funduszu, w tym emeryturę ustaloną ze zwiększeniem, o którym mowa w art. 26a, podwyższa się w taki sposób, aby suma tych świadczeń nie była niższa od tej kwoty, o ile ubezpieczony:

1) mężczyzna - osiągnął wiek emerytalny wynoszący 65 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat,

2) kobieta - osiągnęła wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat,

- z uwzględnieniem ust. 3-7. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Spór sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestionowanych przez pozwanego okresów nauki w szkole policealnej oraz opieki nad ojcem.

Okresy składkowe zostały zdefiniowane w art. 6, a nieskładkowe w art. 7 ustawy.

Okresy wskazywane przez ubezpieczoną nie zostały wymienione jako okresy składkowe. Brak także podstaw by zakwalifikować je jako okresy nieskładkowe. Ustawodawca za takie uznał okresy (pkt. 9, 9a, 9b, 10, 13) nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów, studiów doktoranckich i aspirantury naukowej w wymiarze określonym w decyzji o ich utworzeniu, asystenckich studiów przygotowawczych, dokształcania zawodowego lekarzy w klinikach akademii medycznych i oddziałach instytutów naukowych w charakterze wolontariusza - w granicach do 1 roku, udokumentowanego okresu odbytego stażu uczniowskiego, o którym mowa w art. 121a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996, 1000, 1290, 1669 i 2245). Okres nauki w szkole policealnej nie jest więc ani okresem składkowym ani nieskładkowym.

Za okresy nieskładkowe uznał ustawodawca także przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy opieki pielęgnacyjnej nad inwalidą wojennym zaliczonym do I grupy inwalidów lub uznanym za całkowicie niezdolnego do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, sprawowanej przez członka jego rodziny w wieku powyżej 16 lat, który w okresie sprawowania opieki nie osiągnął przychodu przekraczającego miesięcznie połowę najniższego wynagrodzenia (art. 7 pkt 6) i przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy niewykonywania pracy, w granicach do 6 lat, spowodowane koniecznością opieki nad innym niż dziecko członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów lub uznanym za całkowicie niezdolnego do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo uznanym za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym, sprawowanej przez członka jego rodziny

w wieku powyżej 16 lat, który w okresie sprawowania opieki nie osiągnął przychodu przekraczającego miesięcznie połowę najniższego wynagrodzenia (art. 7 pkt 7).

Ubezpieczona nie przedstawiła dowodów uznania jej ojca za inwalidę I grupy inwalidów czy za osobę całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji. Złożone zaświadczenie OKLdsIiZ (k. 6 t Ii akt pozwanego) wskazuje jedynie na uznanie za inwalidę II grupy. Tym samym nawet sprawowanie przez ubezpieczoną opieki nad ojcem w latach 2002-2008 nie mogło spowodować uznania tego okresu za okres nieskładkowy.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego i dokumentach zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Sąd nie znalazł żadnych podstaw by odmówić im przymiotu wiarygodności.

Mając powyższe odwołanie oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 KPC.

Tomasz Korzeń

Sygn. akt III AUa 15/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Urszula Iwanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 kwietnia 2020 r. w S.

sprawy I. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 20 listopada 2019 r., sygn.. akt VI U 786/19

oddala apelację.

Urszula Iwanowska	Barbara Białecka	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk
-------------------	------------------	----------------------------------

Sygn. akt III AUa 15/20 **Uzasadnienie**

Decyzją z dnia 18 czerwca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał i ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej.

Ubezpieczona I. S. (1) wniosła odwołanie od tej decyzji. Wniosła o jej zmianę poprzez doliczenie okresów nauki w szkole policealnej i opieki nad ojcem w latach 2002-2008.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2019 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne i rozważania prawne zawarł na k. 32-32verte. akt niniejszej sprawy

Z wyrokiem nie zgodziła się ubezpieczona. Wskazała, że w wyroku wystąpiły błędy formalne, bowiem okresy składkowe wynoszą razem za okres do końca 1998 r. i od 1999 roku 15 lat 7 miesięcy i 21 dni. I. S. (1) wyjaśniła, że uczyła się w Policealnym Studium Zawodowym od 1.09.1980r. do 29.06.1982r. Apelująca podniosła, że do wymaganego okresu zatrudnienia zaliczało się okresy równorzędne z zatrudnieniem np. czas pobierania nauki po ukończeniu szkoły podstawowej. Dalej skarżąca wyjaśniała, że jej tato uległ wypadkowi w pracy w 1981 roku, lekarze zaliczyli go do drugiej grupy trwałego inwalidztwa z ogólnego stanu zdrowia i trzeciej w związku z wypadkiem przy pracy. Uznała, że lata opieki nad ojcem także należało zaliczyć do okresu zatrudnienia. W uzupełnieniu braków formalnych apelacji ubezpieczona wskazała, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 3 093, 84 zł. Wniosła o zmianę wyroku w zakresie wysokości emerytury przez zaliczenie do okresów równych okresowi pracy ukończenie Policealnego Studium Zawodowego – 6 lat, ponieważ jest to okres pobierania nauki po ukończeniu szkoły podstawowej. Wniosła także o zaliczenie do okresów nieskładkowych opieki nad tatą jako lat uzupełniających. Apelująca wniosła też o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na apelację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał należytej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy. Również rozważania prawne, które skłoniły sąd do oddalenia odwołania od zaskarżonej decyzji są trafne i nie naruszają prawa materialnego. Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uznania słuszności apelacji w szczególności z uwagi na wysoki stopień uogólnienia i brak sprecyzowania zarzutów w odniesieniu do konkretnych okoliczności sprawy.

Skarżąca w apelacji podnosi argumenty tożsame z tymi przedstawionymi w toku postępowania przed Sądem I instancji, które Sąd ten skutecznie zwalczył.

W zaskarżonej odwołaniem z dnia 19-07-2019 r. decyzji organ dokonał obliczenia emerytury ubezpieczonej na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) zgodnie z zasadami określonymi w art. 24 i 87 tej ustawy.

Prawidłowo uczynił organ, a za nim Sąd I instancji nie uwzględniając do ustalenia prawa do emerytury okresu opieki nad ojcem oraz okresu nauki w szkole policealnej. Jak słusznie wskazał Sąd I instancji, zgodnie z art. 7 ust. 7 ww.

ustawy okresem nieskładkowym zaliczanym do ustalenia prawa do emerytury i jej wysokości mogą być jedynie okresy sprawowania opieki nad członkiem rodziny, który zaliczony został do I grupy inwalidów. Z kolei okresami nauki, które uwzględniane są przy ustaleniu prawa i wysokości emerytury mogą być zgodnie z art. 7 ust. 9, 9a, 9b i 10 ww. ustawy tylko okresy:

9) nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów;

9a) studiów doktoranckich i aspirantury naukowej w wymiarze określonym w decyzji o ich utworzeniu;

9b) asystenckich studiów przygotowawczych; oraz

10) dokształcania zawodowego lekarzy w klinikach akademii medycznych i oddziałach instytutów naukowych w charakterze wolontariusza - w granicach do 1 roku.

Wobec twierdzeń apelacji raz jeszcze powtórzenia wymaga, że ojciec ubezpieczonej zaliczony został do II grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia oraz III grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy. Z tego powodu okres sprawowania opieki nad nim przez ubezpieczoną nie może zostać zaliczony do ustalenia prawa i wysokości emerytury. Zgodnie zaś z wyżej przytoczonymi przepisami do ustalenia prawa i wysokości emerytury nie zalicza się okresu nauki w szkole policealnej.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonej jako w całości niezasadną.

Urszula Iwanowska Barbara Białecka Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk